

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 grudnia 1991 r.

Nr 120

524

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Greckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

sporządzona w Atenach dnia 20 listopada 1987 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 listopada 1987 r. została podpisana w Atenach Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Greckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Republiki Greckiej
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w za-
kresie podatków od dochodu i majątku

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Republiki Greckiej, powodowane chęcią zawarcia Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy — bez względu na sposób poboru — podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych bądź władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu i od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do podatków, których dotyczy umowa, należą:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy;
 - 2) podatek od wynagrodzeń;
 - 3) podatek wyrównawczy;
 - 4) podatek rolny;
 - 5) podatek od nieruchomości;
- (zwane dalej „polskimi podatkami”),

b) w Grecji:

- 1) podatek od dochodu i majątku osób fizycznych;
 - 2) podatek od dochodu i majątku osób prawnych;
 - 3) danina na rzecz agencji zaopatrzenia w wodę i melioracji obliczona od przychodu brutto z budynków;
- (zwane dalej „greckimi podatkami”).

4. Niniejsza umowa będzie także stosowana do wszystkich podatków takiego samego lub zasadniczo podobnego rodzaju, które będą wprowadzone przez każde z Umawiających

się Państw obok istniejących podatków lub w ich miejsce po podpisaniu niniejszej umowy.

Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o każdej zasadniczej zmianie, jaka zaszła w ich prawie podatkowym.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” oznacza terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i obszar znajdujący się poza morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, który na podstawie prawa wewnętrznego i zgodnie z prawem międzynarodowym jest obszarem, w którym Polska Rzeczpospolita Ludowa wykonuje prawa odnoszące się do badania i eksploatacji dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Grecja” oznacza terytorium Republiki Greckiej. Użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Republiki Greckiej i obszar znajdujący się poza morzem terytorialnym Republiki Greckiej, który na podstawie prawa wewnętrznego i zgodnie z prawem międzynarodowym jest obszarem, w którym Republika Grecka wykonuje prawa odnoszące się do badania i eksploatacji dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Polskę lub Grecję;
- d) określenie „obywatel” oznacza wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz wszelkie osoby prawne, spółki jawne i stowarzyszenia, utworzone na podstawie prawa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- e) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę lub każde inne zrzeszenie osób;
- f) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- h) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport wykonywany przez statek lub samolot będący w użytkowaniu przedsiębiorstwa, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadków, gdy statek lub samolot jest wykorzystywany tylko w ruchu między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „właściwa władza” oznacza:
 - 1) w przypadku Polski Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - 2) w przypadku Grecji Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, każde określenie, o ile nie zostało zdefiniowane powyżej, będzie miało takie znaczenie, jakie posiada zgodnie z prawem danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, których dotyczy umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się

Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu, albo gdy stosuje się wobec niej inne kryteria o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają obowiązkowi podatkowemu w tym Państwie tylko w zakresie dochodu ze źródeł położonych w tym Państwie albo znajdujących się w nim majątku.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony w następujący sposób:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodki interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zazwyczaj przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli miejsca zamieszkania tej osoby nie można ustalić zgodnie z postanowieniami liter a) do c), właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, za której pomocą przedsiębiorstwo wykonuje całkowicie lub częściowo swoją działalność.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) zakład fabryczny;
- e) warsztat;
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych.

3. Budowę lub montaż albo prace instalacyjne uważa się za zakład tylko wtedy, gdy okres ich prowadzenia przekracza 9 miesięcy. Budowę lub montaż prowadzone w celu wydobycia bogactw naturalnych uważa się za zakład, jeżeli okres ich prowadzenia przekracza 3 miesiące.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu określenie „zakład” nie będzie obejmowało:

- a) placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo dostarczania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub dostarczania;

- c) zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie w celu reklamy, dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o przygotowawczym albo pomocniczym charakterze dla przedsiębiorstwa;
- f) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie w celu wykonywania łączniczej działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem że ogólna działalność tych placówek, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6 niniejszego artykułu, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w jednym z Umawiających się Państw w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to w tym Państwie zwykle wykonuje, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 niniejszego artykułu i są takimi rodzajami działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład w rozumieniu powołanego ustępu.

6. Osobę wykonującą działalność w związku z badaniem i eksploatacją dna morskiego i jego podglebia będzie się uważać za prowadzącą działalność przez zakład położony w tym Państwie.

7. Nie będzie uważać się przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego agenta, jeżeli te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

8. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo tam wykonującą swoje czynności (za pośrednictwem zakładu albo w inny sposób), nie wystarczy, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z rolnictwa i leśnictwa), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” w niniejszej umowie ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa powszechnego, odnoszące się do nieruchomości, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki, barki oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodów uzyskanych z bezpośredniego użytkowa-

nia, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodów uzyskanych z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodów uzyskanych z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako odrębne i oddzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie wydatków ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku podlegającego opodatkowaniu według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione i wystarczające powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, do których stosuje się odrębne uregulowania w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport morski i lotniczy

1. Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają postanowień Umowy zawartej pomiędzy Rządem Polski a Rządem Grecji w sprawie zwolnienia od opodatkowania przychodów pochodzących z eksploatacji statków i samolotów w komunikacji międzynarodowej, podpisanej w Atenach dnia 21 stycznia 1964 r.

2. Postanowienia umowy, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, będą miały zastosowanie również do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio bądź pośrednio w zarządzaniu,

kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo

- b) te same osoby bezpośrednio bądź pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i w jednym i drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą przedsiębiorstwa od siebie niezależne, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Artykuł 10 Dywidendy

1. Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w obu Umawiających się Państwach.

2. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza wpływy z akcji, w tym akcji w kopalnictwie, akcji członków-założycieli, lub z innych praw nie będących wierzytelnościami, wpływy z udziału w zyskach, jak również dochód z innych udziałów w spółce, który jest poddany, według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, takim samym przepisom podatkowym, jak wpływy z akcji. Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki od zysków, z których są wypłacane dywidendy.

3. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend będący ich właścicielem, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, bądź działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

4. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku gdy udział, z tytułu którego są wypłacane dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też nie może obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacane dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11 Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą podlegać opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe

władze Umawiających się Państw ustalą na drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego lub prawem uczestniczenia lub nieuczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Kary za opóźnione płatności nie będą uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek będący ich właścicielem, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, bądź działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli roszczenia, na których zaspokojenie są płacone odsetki, powstają faktycznie w powiązaniu z takim zakładem lub taką stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej umowy.

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez taki zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że takie odsetki powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest ten zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli z powodu szczególnych stosunków między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi a osobą trzecią kwota odsetek, po uwzględnieniu roszczenia, w wyniku którego zostały one zapłacone, przekracza kwotę, którą dłużnik i wierzyciel ustaliliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie będą stosowane, jeżeli roszczenie, w wyniku którego odsetki zostały zapłacone, powstało lub wynika głównie z chęci osiągnięcia korzyści wynikających z postanowień zawartych w tym artykule i nie *bona fide* z powodów handlowych.

Artykuł 12 Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności te mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych należności. Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą na drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w niniejszym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności, które są płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub nauko-

wego, włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla telewizji lub radia, do patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego albo za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowieniom ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli odbiorca należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, bądź działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie, a prawa lub wartości majątkowe, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej umowy.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka same pokrywają te należności, wówczas uważa się należności licencyjne za pochodzące z tego Państwa, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli z powodu szczególnych stosunków między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekracza kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

7. Postanowienia tego artykułu nie będą stosowane, jeżeli prawo albo własność, z tytułu których wypłaca się należności licencyjne, zostało ustanowione głównie z chęci osiągnięcia korzyści wynikających z postanowień zawartych w tym artykule i nie *bona fide* z powodów handlowych.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego, należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia tytułu własności statków lub samolotów eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej oraz z tytułu własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków lub samolotów będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym takie zyski podlegają opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 8 niniejszej umowy.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 i 3 niniejszego artykułu będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności podobnego rodzaju, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli dysponuje ona stałą placówką, to dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko w takiej wysokości, która może być przypisana tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, stomatologów oraz księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 17, 18, 19 i 20 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, będą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie łącznie przez okres lub okresy nie dłuższe niż 183 dni podczas danego roku kalendarzowego i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez osobę lub w jej imieniu, która nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą osoba ta posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku lub samolotu używanego w komunikacji międzynarodowej, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym zyski pochodzące z eksploatacji statków i samolotów są opodatkowane zgodnie z postanowieniami artykułu 8 niniejszej umowy.

Artykuł 16

Honoraria dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządu spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 niniejszej umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub

sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobistą działalnością wykonywaną przez takiego artystę lub sportowca nie jest wypłacany artyście lub sportowcowi, ale innej osobie, dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 niniejszej umowy — może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność takiego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, dochód uzyskany z tytułu działalności określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu, wykonywanych w ramach programu wymiany kulturalnej lub sportowej, uzgodnionego pomiędzy Umawiającymi się Państwami, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność taka jest wykonywana.

Artykuł 18

Emerytury

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury oraz inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu jej zatrudnienia w przeszłości będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ich odbiorca ma stałe miejsce zamieszkania.

Artykuł 19

Pracownicy państwowi

1. Wynagrodzenie inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną bądź władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej, będzie podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże wynagrodzenie takie będzie podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba je otrzymująca ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:

- a) jest obywatelem tego Państwa albo
- b) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. Każda emerytura wypłacana z funduszy Umawiającego się Państwa lub jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej będzie podlegać opodatkowaniu wyłącznie w tym Państwie. Jednakże taka emerytura będzie podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba ją otrzymująca jest obywatelem tego Państwa oraz posiada miejsce zamieszkania w tym Państwie.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń i emerytur mających związek z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa lub jego jednostki administracyjnej bądź władzy lokalnej.

Artykuł 20

Studenci

Należności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie będą opodatkowane w tym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

Artykuł 21

Profesorowie i pracownicy badawczy

1. Osoba przebywająca w Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na

uniwersytecie bądź w innej uznanej placówce oświatowej na tym samym poziomie, która ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od opodatkowania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za pracę polegającą na nauczaniu bądź prowadzeniu prac badawczych przez okres nie przekraczający dwóch lat od dnia jej pierwszego przyjazdu do tego państwa.

2. Postanowienie ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do dochodów uzyskiwanych z prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, gdzie powstają, które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej umowy, będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie będą stosowane w odniesieniu do dochodu innego niż dochód z nieruchomości, o których mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu, będący osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem zakładu tam położonego bądź wykonuje on w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o tam położoną stałą placówkę, a prawo bądź majątek, z tytułu którego wypłacany jest dochód, jest rzeczywiście powiązany z działalnością w oparciu o taki zakład lub stałą placówkę. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

Majątek

1. Majątek nieruchomy, o którym mowa w artykule 6, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, który jest częścią majątku zakładu, jaki przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki lub samoloty eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków i samolotów, będzie podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym zyski z wyżej wspomnianych statków i samolotów podlegają opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 8 niniejszej umowy.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

- 1) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Grecji, to Polska — z uwzględnieniem postanowień punktów 2 i 3 niniejszego artykułu — zwolni taki dochód lub majątek od opodatkowania.

2) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 niniejszej umowy może być opodatkowany w Grecji, to Polska zezwoli na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Grecji. Jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku, która została obliczona przed dokonaniem potrącenia i która odpowiednio przypada na dochód uzyskany w Grecji.

3) Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy uzyskany dochód lub posiadany majątek osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to Polska może przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby zastosować stawkę podatku, która byłaby zastosowana, gdyby dochód lub majątek zwolniony od opodatkowania w powyższy sposób nie był tak właśnie zwolniony od opodatkowania.

2. W przypadku Grecji podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Polsce, to Grecja zezwoli:

- a) na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym drugim Państwie;
- b) na potrącenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym drugim Państwie.

Jednakże w każdym przypadku potrącenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu i majątku, która została obliczona przed dokonaniem potrącenia i która odpowiednio przypada na dochód lub majątek, który może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa, znajdujący się w takiej samej sytuacji.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność, chyba że są to jednostki gospodarki uspołecznionej. Postanowienia tego nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje ono Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie osobistych potrąceń, udogodnień i obniżek dla celów podatkowych z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przysługują osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 6, artykułu 11 lub artykułu 12 ustęp 6 niniejszej umowy, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określeniu podlegających opodatkowaniu zysków przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie jakiegokolwiek dług przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa w stosunku do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą — dla celów określania majątku takiego przedsiębiorstwa podlegającego opodatkowaniu — odliczane na takich samych warunkach, jak gdyby

były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby lub osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie lub jest kontrolowany przez taką osobę albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa, chyba że są to jednostki gospodarki uspołecznionej.

5. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się do podatków wymienionych w artykule 2 niniejszej umowy.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że działania Umawiającego się Państwa lub obu Umawiających się Państw pociągają lub pociągną za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa powinna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, będzie dążyć do rozstrzygnięcia sprawy w porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, w celu uniknięcia opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane umową.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą się kontaktować bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu. Jeżeli uzna się, że aby osiągnąć porozumienie, należy przeprowadzić ustną wymianę poglądów, to taka wymiana poglądów może odbyć się w ramach Komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które są konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, oraz informacje dotyczące wewnętrznego prawa Umawiających się Państw dotyczącego podatków objętych umową, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową. Jakiegokolwiek informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę w takim samym zakresie, w jakim są informacje uzyskiwane zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa, i będą mogły być udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym i administracyjnym) zajmującym się ustalaniem lub poborem podatków wymienionych w umowie. Takie osoby i władze będą wykonywać informacje wyłącznie dla podanych celów. Mogą

one ujawniać te informacje w postępowaniu sądowym lub postanowieniach sądowych.

2. Ustęp 1 niniejszego artykułu nie może być w żadnym przypadku interpretowany tak, jak gdyby zobowiązywał właściwe władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego prawa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, państwową, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa, bądź takich informacji, których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (*ordre public*).

Artykuł 28

Funkcjonariusze dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Przepisy niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych, przysługujących funkcjonariuszom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 29

Wejście w życie

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa wejdzie w życie trzydziestego dnia, licząc od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, a jej postanowienia będą miały zastosowanie do podatków od dochodu i majątku w obu Umawiających się Państwach, począwszy od 1 stycznia lub po tym dniu roku kalendarzowego, w którym umowa weszła w życie.

Artykuł 30

Wypowiedzenie

Umowa niniejsza pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć umowę w drodze notyfikacji na sześć miesięcy przed upływem roku kalendarzowego, następującego po upływie piątego roku od daty wejścia w życie umowy. W takim przypadku umowa traci moc w obu Umawiających się Państwach w odniesieniu do podatków od dochodu i majątku wymierzanych za rok kalendarzowy zaczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym złożono notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Atenach dnia 20 listopada 1987 r., każdy w językach polskim, greckim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności w ich interpretacji, tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia:

Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej:

Tadeusz Olechowski

Z upoważnienia:

Rządu
Republiki Greckiej:

Joannis Kapsis

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 18 lutego 1988 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*